

Никола Вапцаров

Думи

Има думи, които пробиват
на сърцето коравия щит
и наливат отрова вонлива
от жлезите на своите зъби.

Има дума предател, при нея
аз потръпвам, аз пламвам във миг
и лицето ми – кръв, руменее,
сякаш някой ми удря плесник.

Не, за тях аз не искам да пиша,
аз съм толкова девствен и млад,
че гърдите ми искат да дишат
на живот, а не на тяхната смрад...

Ти лежиш окован във затвора,
във главата бучи – водопад.
И дочуваш уж някой говори:
Свобода!

Ти виждаш полето пред тебе,
ти виждаш го сякаш на длан,
и с някакво странно вълшебство
звучи – Свобода! Свобода!

Свободно, просторно размахваш
косата и чуваш – звънти.
И чорли перчема ти вятъра
хубава дума, нали?

КРАЙ

© Никола Вапцаров

Източник: Словото

Набиране: Мартин Митов

Издание: Никола Вапцаров. Съчинения, „Български писател“, С. 1979, под редакцията на Бойка Вапцарова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11414>]